



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ludovici Richeomi Societatis Ies. Valedictio Animæ
Deuotæ**

Richeome, Louis

Coloniæ, 1610

[Facies speculu[m] est animæ paßionum. Colloqvium LVII.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50753](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50753)

dinē nō leuibus lineamētis, sed claris & lucidis coloribus in facie esse adūbratā. Nā etsi saepenumero propter causas iā dictas inter prototypō & picturā ipsā dissimilitudo reperiatur, illud tamē certū ac indubitatum est, multas faciei notas impressas esse euidentissimas interiorū qualitatū; quod satis omnino est ad id, quod volumus, demonstrandum, esse videlicet non pauca, cur ea animæ pictura ac similitudo videatur appellanda.

Facies horū est animæ passionum.

COLLOQVIVM LVII.

THEOL.

Omnes

quatuor

passiones

in facie

sedem

habent.

Boet. l. 1.

de Cons.

Philos.

met. 7.

S. Thom.

1. 2. q. 25.

art. 4.

O Stendamus nunc quomodo eadē facies lucidissimū speculum animæ passionum sit, quæ ipsorū habituū effecta quædam appellatur. Primū itaq; quatuor illę præcipuæ Passiones, letitia, tristitia, spes, ac timor, quā pulchrè sedes oēs suas in illa collocarūt, in eaq; videri gestiunt & digito demōstrari? Letitiæ ergo frontē & oculos assignant, etsi primario os, quod risu & hilaritate sua velut colore quopiam lucidissimo ad viuū eā exprimit atq; de-

pin-

pingit: iã eundẽ locum tristitia occupat, nec minus in tribus istis sedibus videri spectariq̃ue vult: cõuertens videl. B. molle in B. durum, & paginã vertens foliumq̃ue commutans: frõs namq̃; contractione, oculus lachrymis, os ipsa deiectione & occulta quadam displicentia animã mærerere testatur. Hinc magnus ille Naturæ perscrutator Plin. ait: *Profecto oculis animus inhabitat. Hinc ille misericordie lachryma. Hinc fletus & rigantes orariui. Quis ille humor est, in dolore tam, sæcundus & paratus, aut ubi reliquo tempore? Sunt plañe hæc naturæ opera, sũt magni illi Creatoris miracula, qui vbicunq; ei collibuit, admirandum præstare & exhibere se potest. Iã quã distinctè timor ab anima in faciẽ effunditur, dũ pallet; quã euidenter spes in eam trãsit, dum rubore venustissimo colorata temperataq̃ue est? Iracundia verò nonne manifestè in hac corporis parte elucet, quæ quemadmodũ flamma in silua, sic ipsa in facie volutatur? ea enim cum imperat, frons complicatur, supercilia attollũtur,*

Plin. L. II.

c. 37.

Origo

lachry-

marũ ex

oculis

admirã-

da.

Timor,

spes &

iracundia

facie.

oculi colorem igneum præ se ferūt,
& instar carbonū in capite gyratur,
fumant nares, pallent genæ, & eodē
instanti robore perfunduntur, labia
tremunt, ac deniq; vniuersæ illius
partes animā tonare ac fulgurare in-
dicant euidenterq; loquuntur: & hic
reuera locus ille est, in quo exultare

*Poeta irā
ex facie
describūt* Poetæ solēt, & oēs suos colores ac
lumina conferre, vt quā maximè ad
vium hominis inflammati vultum
faciemq; depingāt. Cain cū sacrifi-
ciū suum Deo ingrātū fuisse videret,
grauissimis doloris & iracūdiæ sti-
mulis exacerbatus æstuabat, & sicut

Gen. 4. 5. scriptura ait, *cōcidit vultus eius.* Atq;
vt vno verbo dicā, oēs cæterę passio-
nes, quæ nihil aliud quā rami supra-
dictarū & velut furculi quidam sūt,
euidētissimè in corporis illa supe-
riore parte elucent. Vnde etiā in eā

*Homo
multis
præsidijs
instruēt^o
quib^o af-
fectiones
suas in-
telligit.* digredimur cognitionē, quantò ho-
mo maiora subsidia habeat ad pas-
siones suas intelligendū, quā cæteræ
bestiæ & animantes. Nā vt omitta-
mus id quod præcipuū est, posse eum
verbis alijsq; à ratione procedenti-
bus demonstrationibus, cordis suæ

motū, & animi sensa placitaq; foras
 proferre, quanti tu quæso naturalia
 illa signa faciēda esse existimas, quæ
 innumera sunt & significâtiora esse
 non possunt? Bestijs & auibus illud
 natura inseuit, vt cantu suo ac voce,
 aut etiã partis alicuius corporeę cõ-
 motione passiones suas pdere pos-
 sint & demonstrare. Itaq; turtur ge- *Turtur.*
 mitibus suis dolorem molestiamq;
 testatur. Coruus crocitando timorē *Coruus.*
 & merū. Pica cū admodū ira æstuat, *Pica.*
 & pullos sibi subtractos stomacha-
 tur, rostrū arbori illidit, ictus inge-
 minat, contusionesque frequentat.
 Leo rabiē & inflammatum animum *Leo.*
 horrendo rugitu indicat, & caudæ
 verberibus ac reflexione irā demõ-
 strat. Ceruus cū eū Leo persequitur,
 & fortē hominem obuium habet, ad
 eum confugit, & lachrymādo angu-
 stias suas exponit. Crocodil^o lacry- *Crocodi-*
 mas emittit cum quempiã deuora- *lus.*
 turus est. Equi & muli fatigati, aures *Equi &*
 demittūt, cū timore percellūtur, ijs *muli.*
 argutantur. Lepores quoque cum *Lepores.*
 metu, ac canibus in furia constituti
 sepiuntur, eas attollunt, cum morbo

*Asinus.**Canis.**Felis.*

tentantur, pendere eas defluereque permittunt. Asini quoque quid patiantur auribus produnt atque loquuntur. Canes latrando iram effundunt. Felles caudæ suæ commotione modo iracundiam, modò blāditias præ se ferunt. Nullū denique animal est, quod non horū modorum vsurpet aliquē, cum animam & cor suum detectura sunt: homo autē longè plura signa consecutus est, quibus in corpore suo ostendere ac demonstrare possit, quid anima timeat, sentiat, patiatur. vnde reuera consequitur partem hanc, faciē dico, tabellam esse, in qua oēs animæ motus ac passiones viuis pulcherrimisque coloribus adumbrata cernantur atque spectentur: & quemadmodū in anima imago & similitudo Dei elucet, ita in vultu animæ effigiem & similitudinem apparere.

In manu etiam imaginem animæ similitudinemque elucere.

COLLOQVIUM LVIII.

THEO.

Videtur nunc & illud reliquū esse, ut quemadmodum ani-

mae